

το δελτίο

Ενημερωτικό φυλλάδιο της Ελληνικής Κοινότητας Παρισιού και περιχώρων.
Bulletin d'information de la Communauté hellénique de Paris et environs.
Μάρτιος 2009 - Νέα σειρά - αριθμός 5 - Mars 2009 - Nouvelle série - numéro 5

Η Ελληνική Κοινότητα Παρισιού σας προσκαλεί στις
22 Μαρτίου 2009 στις 6 μ.μ
στην εθνική επέτειο της **25^{ης} Μαρτίου 1821.**

La Communauté hellénique de Paris et des environs vous invite le
Dimanche 22 Mars à 18h
à la fête Nationale du 25 Mars 1821.

Με τη συμμετοχή των Ελληνικών Σχολείων της περιοχής Παρισιού και της Κυπριακής Κοινότητας.

Avec la participation des Écoles grecques de la région parisienne et de la Communauté Chypriote.

Αίθουσα Ροσσίνι - Salle Rossini, Mairie du IXème, 6 rue Drouot-75009.
Metro : Richelieu Drouot, parking de la Salle des ventes.

Dimanche 22/03/2009 à 16h, au cimetière MONTPARNASSE,

la Communauté Hellénique de Paris va déposer une gerbe à la tombe de Adamantios KORAIIS. Les membres et amis de la Communauté sont invités à cette courte et symbolique cérémonie, pour honorer ce précurseur des lettres grecques et ardent défenseur de la cause révolutionnaire de 1821, à PARIS.

Κυριακή 22 Μαρτίου στις 4 μ.μ, στο νεκροταφείο του MONTPARNASSE,

η Ελληνική Κοινότητα του Παρισιού θα καταθέσει στεφάνι στον τάφο του Αδαμάντιου Κοραή. Τα μέλη και οι φίλοι της Κοινότητας καλούνται να παραβρεθούν στη σύντομη και συμβολική εκδήλωση, για να τιμήσουμε τον πρόδρομο των νεο-ελληνικών γραμμάτων και ανυποχώρητο υπερασπιστή της επανάστασης του 1821, στο Παρίσι.

1. Adamántios Korais

Adamántios Korais (francisé en Diamant Coray) médecin, philologue, grammairien et linguiste et surtout « Mégas Didáskalos tou Génous » (Grand enseigneur de la nation) naquit à Smyrne le 27 avril 1748. Païssios II était patriarche de Constantinople, Mahmoud Ier sultan, Louis XV régnait en France, Montesquieu publiait « De l'esprit des lois ».

Il est mort à Paris, le 6 avril 1833. Agathánguelos était patriarche, Mahmoud II sultan, Louis-Philippe roi de France, Othon arrivé en Grèce. Balzac publiait « Eugénie Grandet », Michelet « Histoire de France » et Rude sculpta « La Marseillaise ».

Korais fut contemporain du moine Kosmas l'Étolien, l'autre enseigneur inspiré, pendu à 65 ans par les Turcs, en 1779, sanctifié ; de Rhigas, chantre de la Liberté, étranglé à 41 ans par les Turcs, cadavre jeté dans le Danube ; en 1798 ; d'Alexandros Hyspilántis phanariote de Russie, premier chef militaire de la Philikí Hétairía, mort à 36 ans après 7 ans de forteresse autrichienne, sans être jamais allé en Grèce, en 1828 ; du corfiote ministre des Affaires étrangères du tsar, Kapodístrias, premier Gouverneur de la jeune Grèce libérée, à la hâte assassiné par des Grecs à 55 ans, en 1831 ; du moine andriote Théóphilos Káiris, son ami, mort en prison - grecque - à Sýros à 79 ans, en 1853.

Son père était Ióannis Korais, de Chios, négociant à Smyrne. Sa mère était Thómais Ryssiou, fille d'Adamántios, professeur smyrniote qui mourut l'année de naissance de son petit-fils, lui laissant sa bibliothèque.

[*Η κατάσταση του γένους ήτο τοιαύτη τότε, ώστε εις την μεγαλόπολιν Σμύρνην, μόναι σχεδόν αι θυγατέρες του Ρυσίου ήξευραν να αναγιγνώσκωσι και να γράφωσι - L'état de la race était tel alors qu'en la mégalopole de Smyrne presque seules étaient les filles de Ryssios à savoir lire et écrire*]. Autobiographie].

Le grand-père paternel, Antónios Korais était antipapiste, anti-jésuite, iatrophilosophe, poète à l'ancienne. Son oncle Sophrónios, ami des lettres, était évêque de Belgrade. Dans ce milieu, Korais manifesta tôt son goût de l'étude et des lettres. Il fut élève, à l'École évangélique de Smyrne, du moine ithaquien Hièròthéos Dendrinós. Adamántios, doué, étudia aussi l'italien, le français, l'allemand et l'anglais. Il apprit le latin auprès du pasteur calviniste du consulat hollandais Bernard Keun, en lui enseignant - en échange - le grec.

En 1771, son père l'envoya commercer à Amsterdam, sous l'égide de Pétros Stamátis. Durant sept ans, Korais y fréquenta l'Athenaeum, parachevant l'étude du latin, des langues occidentales, et découvrant l'œuvre d'Helvétius, de Hume, et de Voltaire. Son mentor Stamátis en conclut qu'« il n'est pas pour le commerce ». Korais revint à Smyrne en 1778 avec le vœu de revenir en Occident se consacrer aux études de lettres, et l'expérience de la tolérance et du libéralisme hollandais.

[*Το παιδιόθεν τρεφόμενον εις την ψυχήν κατά των Τούρκων μίσος, εκατήντησεν, αφού εγεύθην ενονομουμένης πολιτείας ελευθερίαν, εις αποστροφήν μανιώδη. Τούρκος και θηρίον άγριον ήσαν εις τον λογισμόν μου λέξεις συνώνυμοι, και τοιαύται είναι ακόμη. - La haine nourrie depuis mon enfance en l'âme contre les Turcs, aboutit après que j'aie goûté la liberté d'une cité aux bonnes lois, à une répulsion frénétique. Turc et fauve étaient dans ma pensée des mots synonymes, et sont encore tels*]. Autobiographie].

Rester à Smyrne, fut difficile, même avec la sollicitude familiale, et l'amitié du pasteur Keun. Malgré les difficultés matérielles de son père, il partit en 1782 étudier la médecine à Montpellier. La mort, en deux ans, de ses parents, le laissa dans le besoin. De petits secours familiaux, l'aide du pasteur Keun, des traductions lui permirent de tenir.

En 1788, docteur en médecine (thèse en latin « Des vents, des eaux et des lieux »), il vint à Paris. Il y resta jusqu'à sa mort, animé par le désir de la libération des Hellènes. Il y concourt par ses œuvres (66 volumes !). Ses publications (Bibliothèque grecque, 1807 à 1827) furent aidées par les frères Zóssimadès. Napoléon lui commandera la traduction, avec Du Teil et Gosselin, de la Géographie de Strabon (cinq tomes 1805-1819). Sa dernière œuvre sera son Autobiographie (1833). Korais était persuadé que seuls l'éducation, la culture et les Lumières, pourraient libérer et régénérer son peuple. En 1821, à la proclamation de la Guerre d'Indépendance, il avait 73 ans. Il participa au Comité grec de Paris avec Chateaubriand, La Fayette, Sebastiani, de Broglie, Laffitte.

Korais mourut à 85 ans. Il fut inhumé au cimetière Montparnasse (lieu au nom grec dans Paris...). Sa tombe fut élevée par Vlastós, Kontóstavlos et Rótas. On y écrivit : « Ce noble enfant de Grecs évoquant leur génie fit lever à sa voix un peuple de héros. La France, ô Corais, ta seconde patrie, te garde avec orgueil dans la paix du tombeau ».

Ce grand linguiste, patriarche des lettres grecques, qui « désire arracher son pays à la barbarie le replacer au sein des peuples civilisés » (Vakalópoulos) aura essayé de trouver la « voie moyenne » pour fixer la langue du jeune État grec et du renouveau de l'hellénisme entre les tenants du grec antique (pour lui les « tyranniques ») et les partisans de la « langue vulgaire » (pour lui les « démagogues »). Korais souhaite - et y travailla - la langue « d'égalité démocratique » comprise de tout Grec, « peignée et ornée » à partir des richesses de la langue des premiers Grecs. Il y donna sa vie...

Une souscription nationale fit sculpter sa statue par Vroútou, placée en 1875 devant l'université d'Athènes. Sa statue fut maculée de peinture rouge-sang par les « étudiants » athéniens, dont le parler « anglo-américano-exotico » - et grec (ce qu'il en reste...) ferait se retourner dans sa tombe Korais ...

Ses restes, ramenés de France, furent déposés en 1877 au premier cimetière d'Athènes. Il n'a jamais vécu en Grèce...

Αδαμάντιος Κοραΐς

Ο Αδαμάντιος Κοραΐς (γαλλοποιημένον ως Diamant Coray) ιατρός, φιλόλογος, γραμματικός, και άνω από όλα « Μέγας Διδάσκαλος του Γένους » εγεννήθηκε στη Σμύρνη την 27ην Απριλίου 1748. Ο Παΐσιος Β΄ ήτον ο Κωνσταντινουπόλεως πατριάρχης, Μαχμούτ Α΄ ο σουλτάνος, ο Louis XV εβασίλευε την Γαλλίαν, ο Montesquieu εδημοσίευσε "De l'esprit des lois".

Ο Κοραΐς απέθανε στο Παρίσι την 6ην Απριλίου 1833. Ο Αγαθάγγελος ήτον πατριάρχης, ο Μαχμούτ Β΄ σουλτάνος, ο Louis-Philippe βασιλεύς Γαλλίας, ο Όθων είχε φθάσει στην Ελλάδα. Ο Balzac εδημοσίευσε την "Eugénie Grandet" ο Michelet την "Ιστορία της Γαλλίας" και ο Rude εφιλοτέχνησε την "Marseillaise."

Ο Κοραΐς ήτον σύγχρονος:- του μοναχού Κοσμά του Αιτωλού, ο άλλος εμπνευσμένος διδάσκαλος του Γένους, απαγχονισμένος 65 χρ. από τους Τούρκους το 1779, άγιος της Εκκλησίας μας, - του Ρήγα, βάρδος της Ελευθερίας, στραγγαλισμένος 41 χρ. από τους Τούρκους, και το πτώμα του ριγμένο στον Δούναβη, το 1798, - του Αλεξάνδρου Υψηλάντη ρωσοφαναριώτης, πρώτος στρατιωτικός αρχηγός της Φιλικής Εταιρίας, που απέθανε 36 χρ. το 1828, μετά 7 χρόνια αυστριακής φυλακής, ο οποίος ποτέ δεν επήγε στην Ελλάδα, - του κερκυραίου υπουργού Εξωτερικών του Τσάρου, Καποδίστρια, πρώτος Κυβερνήτης της νέας Ελλάδος, ταχυδολοφονημένος από Έλληνες, 55 χρ. το 1831, - του ανδριώτη μοναχού Θεοφίλου Καήρη, φίλος του, που απέθανε σε ελληνική φυλακή στη Σύρον, 79 χρ., το 1853 ;)- του , Jefferson, υιός φυτευτού στην Βιργινίαν, νομικός που δεν συνηγόρευσε, αλλά συντάκτης του Συντάγματος των ΗΠΑ, 3^{ος} πρόεδρος των, αλλά και αγοραστής της Λουιζιάνας τόπος άνθρωποι και με αυτούς τους σκλάβους.

Ο πατέρας του Αδαμαντίου, ο Ιωάννης ήτον χίος και έμπορος στην Σμύρνην. Η μητέρα του ήτον η Θωμαή Ρωσίου, του Αδαμαντίου, σμυρνιός καθηγητής ο οποίος απεβίωσε το έτος γεννήσεως του εγγονού του, αφήνοντάς του το όνομα του και την βιβλιοθήκη του.

[Η κατάσταση του γένους ήτο τοιαύτη τότε, ώστε εις την μεγαλόπολιν Σμύρνην, μόναι σχεδόν αι θυγατέρες του Ρωσίου ήξευραν να αναγινώσκωσι και να γράφωσι]. Κοραΐ αυτοβιογραφία.-

Ο πατρικός πάππος, Αντώνιος Κοραΐς, ήτον αντίπαπιστής, αντι-ιησουΐτης, ιατροφιλόσοφος, αρχαιΐζων ποιητής. Ο θεΐος του Αδαμαντίου, ο Σωφρόνιος, φίλος των γραμμάτων, ήτον επίσκοπος Βελιγραδίου. Σε αυτό το περιβάλλον, ο Κοραΐς ενωρίς εφανέρωσε ενδιαφέρον σ΄ την μελέτη και τα γράμματα. Εφοίτησε στην Ευαγγελική Σχολή Σμύρνης, του ιθακίου μοναχού Ιεροθέου Δενδρινού. Ο Αδαμάντιος, ευνοοστροικισμένος Αδαμάντιος εμελέτησε τα ιταλικά, γαλλικά, γερμανικά και αγγλικά. Έμαθε τα λατινικά με τον καλβινιστή πάστορα του ολλανδικού Προξενείου Κευν. Ως αμοιβή ο Αδαμάντιος του εδίδασκε τα ελληνικά. Στο 1771, ο πατέρας του τον έστειλε γιά εμπόριο στην Άμστελνταμ, υπό την αιγίδα του Πέτρου Σταμάτη. Επτά χρόνια ο Κοραΐς εσύχναζε στο Athenaeum, να ολοκληρώσει την μάθησίν της λατινικής, τις γλώσσες της Δύσεως. Εκεί ήλθε εις επαφή με την σκέψιν των Helvetius, Hume, και Voltaire. Ο μέντωρ του ο Σταμάτης ; ήλθε στο συμπέρασμα ότι "δεν είναι αυτός για το εμπόριον". Ο Κοραΐς επέστρεψε στην Σμύρνη το 1778 με την επιθυμία να πάγει στην Δύση να αφιερωθεί στην μελέτη των καλών γραμμάτων και με την εμπειρία της ανοχής και του φιλελευθερισμού των Ολλανδών.

[Το παιδιόθεν τρεφόμενον εις την ψυχήν κατά των Τούρκων μίσος, εκατήντησεν, αφού εγεύθη εννομουμένης πολιτείας ελευθερίαν, εις αποστροφήν μανιώδη. Τούρκος και θηρίον άγριον ήσαν εις τον λογισμόν μου λέξεις συνώνυμοι, και τοιαύται είναι ακόμη.] - Κοραΐ αυτοβιογραφία.

Το διαμένειν στη Σμύρνη, του ήτο δύσκολο, παρά και ακόμη με την φροντίδα της οικογενείας του, και την φιλίαν του πάστορος Κευν.

Παρ΄ όλες τις οικονομικές δυσκολίες του πατέρα του, έφυγε το 1782 για να σπουδάσει ιατρική στη Montpellier. Ο θάνατος, στα δύο χρόνια μέσα, των γονέων του τον άφησε στες ανάγκες. Μικρές οικογενειακές βοήθειες, η ενίσχυσις του πάστορα Κευν, μεταφράσεις που έκανε, του επέτρεψαν να βαστάξει.

Στο 1788, διδάκτωρ ιατρικής (με διατριβή στην λατινικήν), επήγε στο Παρίσι. Παρέμεινε πιά εκεί ως τον θάνατό του, εμψυχομένος με το πάθος της απελευθερώσεως των Γραικών. Συνεισέφερε σε αυτό με τα γραπτά του (66 τόμοι !). Οι δημοσιεύσεις του (Ελληνική Βιβλιοθήκη, 1807 έως 1827) ενισχύθησαν από τους αδελφούς Ζωσιμάδες. Ο Ναπολέων του παρήγγειλε τη μετάφρασι, μαζί με τους Du Teil και Gosselin, της του Στράβωνος Γεωγραφίαν (5 τόμους). Το τελευταίον έργο του είναι η "Αυτοβιογραφία" του (1833). Ο Κοραΐς ήτο πεπεισμένος ότι μόνον η εκπαίδευσις, η μόρφωσις και ο Διαφωτισμός, θα μπορούσαν ν΄ απελευθερώσουν και αναγεννήσουν το Γένος.

Το 1821, στην διακήρυξι του αγώνος Ανεξαρτησίας, ήτον 73 χρ. Ήτο μέλος της Ελληνικής Επιτροπής Παρισίων με τους Chateaubriand, La Fayette, Sebastiani, de Broglie Laffitte.

Ο Κοραΐς απέθανε στα 85 χρ. Ετάφηκε στο νεκροταφείο Montparnasse- (ονομασία στα ελληνικά μες στο Παρίσι ...). Το μνήμα του ανεγέρθηκε από τους κ. Βλαστόν, αδελφούς Κοντοστάβλους και Ρώτα. Επεγράφηκε :

"Το ευγενικόν αυτό Γραικών τέκνον, αναπολών την ιδιοφυΐα των έγειρε με την φωνήν του πλήθος ηρώων. Η Γαλλία, ω Κοραΐ, δεύτερη Πατρίς σου, με υπερηφάνεια σε φυλάει στην ηρεμοσιγαλήνην του τάφου. "

Αυτός ο μέγας γλωσσολόγος, πατριάρχης των ελληνικών γραμμάτων, ο οποίος "ποθεί να αποσπάσει την χώραν του από την βαρβαρότητα να την ξαναθέσει μεταξύ των πολιτισμένων λαών" (Βακαλόπουλος) προσεπαθήσε να εύρει την "μέσην οδόν" για τον καθορισμό της γλώσσας του νέου ελληνικού κράτους και την ανανέωσι του Ελληνισμού μεταξύ των υπερμάχων της αρχαίας ελληνικής (για τον Κοραΐ "τύραννοι") και των υποστηρικτών της "κοινολαϊκής γλώσσας» (γι΄ αυτόν "δημαγωγοί"). Ο Κοραΐς ποθεί - και το επεργάσθηκε - την γλώσσαν της "δημοκρατικής ισότητος" κατανοητήν από όλους τους Έλληνες, κοσμημένη και καλοχτενισμένη από τα πλούτη της γλώσσας τω πρώτων Γραικών. Σε αυτήν την ελπίδαν ειαφιέρωσε όλη του την ζωήν ...

Εθνική έρανος επόνησε το άγαλμα του από τον Βρούτον, το οποίον ετοποθετήθηκε το 1875 στο Πανεπιστήμιον Αθηνών. Το άγαλμα του εκηλιδολερώθηκε με αίματηροκόκκινο χρώμα από "φοιτητές" στην Αθήνα, των οποίων η άγγλοαμερικανοεξωτική και η "ελληνική" (ότι της μένει ...) λαλιά θα κάμνει να τρίζουν τα κόκκαλα του Κοραΐ.

Η σωρός του μετεφέρθηκε, το 1877, στο Α΄ νεκροταφείον Αθηνών.

Ο Αδαμάντιος Κοραΐς δεν έζησε ποτέ στην Ελλάδα ...

Θ Δ Ευθυμίου

2. Η δολοφονία του Οδ. Ανδρούτσου

Ο Οδυσσεύς Ανδρούτσος γεννήθηκε το 1790 ή το 1788 στην Ιθάκη. Ο πατέρας του ήταν ξακουστός στην εποχή του, πραγματικός θρύλος της Ρούμελης, πρωτοκλέφτης οπλαρχηγός που στη συνέχεια έγινε αρματωλός, με μεγάλη δράση κατά των Τούρκων. Συνελήφθη από τους Βενετούς στη Δαλματία, παραδόθηκε στους Τούρκους το 1793, κλείστηκε στις φυλακές του Μπάνιου στην Πόλη όπου και τον βρήκε ο θάνατος το 1797.

Ο Οδυσσεύς Ανδρούτσος έργο του Κερκυραίου ζωγράφου Κοζή Δεσσάλλα

1. Στο στόχαστρο των κοτσαμπάσηδων

Η προσφορά του Οδυσσέα Ανδρούτσου στην ελληνική επανάσταση υπήρξε μεγάλη και θα μπορούσε ίσως να είναι μεγαλύτερη, αν το ελληνικό κατεστημένο της εποχής δεν πετύχαινε τη σπύλιση και την εξόντωσή του βλέποντας στον πρόσωπό του έναν αυριανό εχθρό. «Το κόμμα των πολιτικών - γράφει ο Μπ. Αννινος- ηχθρεύετο ανέκαθεν τον Οδυσσέα, ανήκοντα φυσικά εις το κόμμα των στρατιωτικών, το αποτελεσθέν εν αρχή εκ του Κολοκοτρώνη, Υψηλάντου και άλλων οπλαρχηγών. Ο ατίθασος και πανούργος πολεμιστής δεν υπετάσσετο ευκόλως εις τας ιδιοτελείς ορέξεις και δεν έστεργε να εξυπηρετή τα σχέδια των αυθαιρέτων κοτζαμπάσηδων, ουδέ να συμπράττη μετ' αυτών εις τας μικροραδιουργίας των».

Είχε πολλούς, λοιπόν, εχθρούς ο Οδυσσεύς και κυρίως την τάξη των ανθρώπων που ήθελαν να γίνουν Τούρκοι στη θέση των Τούρκων, επιδιώκοντας να απαλλαγούν κάποια στιγμή από τους λαϊκούς ηγέτες της εποχής. Ο Κορδάτος, που δεν πολυσυμπαθεί τον Ανδρούτσο, αποτιμά ως εξής την προσωπικότητά του: «Τρεις κυρίως στρατιωτικές μορφές έβγαλε το Εικοσιένα: Τον Κολοκοτρώνη, τον Οδυσσέα Ανδρούτσο και το Γ. Καραϊσκάκη». Αναμφίβολα περί αυτού επρόκειτο, γι' αυτό και ο Οδυσσεύς ήταν πάντοτε στο στόχαστρο του κοινωνικοπολιτικού κατεστημένου της εποχής που δεν έχανε ευκαιρία να εντοπίζει και να αξιοποιεί τα σημεία στα οποία ήταν ευάλωτος, τη σκληρότητά του, την καχυποψία του, τη φιλαρχία του και κυρίως την τόλμη του. Το γεγονός δηλαδή ότι δε δίσταζε να κλείνει προσωρινές συμμαχίες με τον αντίπαλο, επιδιώκοντας εμφανή ή λιγότερο εμφανή, άμεσα, μεσοπρόθεσμα ή και μακροπρόθεσμα κέρδη για την επανάσταση. Σε γράμμα του προς τον Δ. Υψηλάντη, ο ίδιος γράφει γι' αυτή του την τακτική: «να πληροφορήσεις τον κόσμον ότι εγώ κρατώ πάντα ανταπόκρισιν με τους Τούρκους με σκοπόν πατριωτικόν όπου με τούτον τον τρόπον να εμπορέσωμεν καμίαν φοράν να τους φέρομεν εις καμίαν τοποθεσίαν όπου να τους χάσωμεν. Αλλά ταύτα μου τα τερτίπια οι κοτζαμπασίδες και οι νέοι Γενεραλαίοι της μεγάλης επικράτειας της Ελλάδος τα λεν προδοσίες».

2. Σπυλωμένος, δολοφονημένος

Αν βέβαια τα πράγματα είχαν μείνει στο επίπεδο της συκοφαντίας λίγο θα ήταν το κακό. Ο Οδυσσεύς Ανδρούτσος φυλακίστηκε και δολοφονήθηκε με την κατηγορία του προδότη. Το Δεκέμβρη του 1824 κατηγορήθηκε ότι είχε έρθει σε συμφωνία με τους Τούρκους, επιδιώκοντας να δημιουργήσει ανεξάρτητο καπετανάτο στην Ανατολική Ρούμελη και την Εύβοια. Έτσι, με εντολή της κυβέρνησης κινήθηκαν εναντίον του ελληνικά στρατεύματα επικεφαλής των οποίων βρισκόταν το πρώην πρωτοπαλίκarlo του, ο Γιάννης Γκούρας. Το ότι ο Ανδρούτσος είχε έρθει σε συνεννόηση με τους Τούρκους δεν αμφισβητείται ούτε από τους επικριτές του ούτε από τους υποστηρικτές του. Οι πρώτοι όμως μιλούν για προδοσία, ενώ οι δεύτεροι για τη συνηθισμένη τακτική του Οδυσσέα να ξεγελά τον αντίπαλο με σκοπό το όφελος του επαναστατικού αγώνα. Τελικά, ο Οδυσσεύς Ανδρούτσος παραδόθηκε στους δίκτες του οι οποίοι αντί να τον αφήσουν ελεύθερο όπως του είχαν υποσχεθεί τον οδήγησαν στην Αθήνα και τον φυλάκισαν στην Ακρόπολη. Μάλιστα όταν τον περνούσαν από τους δρόμους της πόλης φρόντισαν και για τη δημόσια διαπόμπευσή του. Τελικά τη νύχτα 4 προς 5 Ιουνίου του 1825, αφού πρώτα τον βασάνισαν για να τους πει πού είχε κρυμμένους θησαυρούς (της ... προδοσίας), τον δολοφόνησαν συνθλιβοντάς του τα γεννητικά όργανα και στη συνέχεια οργάνωσαν τη σκηνοθεσία ότι ο θάνατός του προήλθε από την προσπάθειά του να δραπετευθεί. Ο Ανδρούτσος δολοφονήθηκε -σε αυτό βρίσκεται σύμφωνη η πλειοψηφία των ιστορικών-κατ' εντολή της κυβέρνησης ή του Κωλέτη. Προφανώς έτσι έγινε δεδομένου ότι όπως μας πληροφορεί ο Μακρυγιάννης τον Γκούρα «τον έτυπτε η συνειδήσή του διά το κάμωμα οπούκαμεν εις τον Δυσσέα».

Εν τω μεταξύ ο διασυρμός του αγωνιστή συνεχιζόταν και μετά το θάνατό του. Εδέησε όμως έστω και καθυστερημένα η πολιτεία να αναγνωρίσει την προσφορά του ήρωα και να του αποδώσει τις στοιχειώδεις τιμές, την Κυριακή 21/2/1865 κατά την τέλεση μνημοσύνου στη Μητρόπολη. Έστω και αργά αυτή η δικαίωση ήταν σημαντική αν και στη συνείδηση του λαού ο Ανδρούτσος ήταν πάντα δικαιωμένος.

Επιμέλεια Χρήστος Τράκας, από τα έργα των ιστορικών, Μ. Αννινου, Γ. Κορδάτου, Γ. Πετρόπουλου.

3. Πρόσωπο : Εὐριπίδης Ἀθηναῖος

Γέρασε Ἀνάμεσα στή φωτιά τῆς Τροίας
καί σ' ἄλατομέλι τῆς Σικελίας. [...]
Ἐῖθε τίς φλέβες τῶν ἀνθρώπων
σάν ἓνα δίχτυ τῶν θεῶν, ὅπου μᾶς πιάνουν σάν τ' ἄγγιγμα,
προσπάθησε νά τ' ὀτρυνήσει.
Ἦταν στρυφνός, οἱ φίλοι του ἦσαν λίγοι,
ἦρθε ὁ καιρός καί τὸν σπαράζαν τ' ἄσκολιά.

Γιώργος Σεφέρης

Γεννήθηκε στην Φλύα, το σημερινό Χαλάνδρι, στα περίχωρα της Αθήνας, γύρω στα 480 π.Χ., σε μια οικογένεια «λαϊκή» (πατέρας καφετζής, μητέρα μανάβισσα). Υπήρξε ο «τραγικότερος των τραγικών», ο τελευταίος των τριών Μεγάλων. Παρόλο που στα χρόνια του το κοινό δεν τον αγάπησε σαν ένα Σοφοκλή, σώζονται σήμερα ακέραια 18 έργα του, που συχνά περιλαμβάνονται στα ρεπερτόρια των θεάτρων είτε στην Ελλάδα, είτε στο εξωτερικό. Όμως, πώς ο σημερινός θεατής, πώς ο Έλληνας του 2009 αντιλαμβάνεται τις ευριπίδειες τραγωδίες;

Τον είπαν «από σκηνής φιλόσοφο», με τον ισχυρισμό ἄλλοτε πως επηρεάστηκε από τον Σωκράτη (έχει καλώς), ἄλλοτε όμως από τις ὑποπτες διδασκαλίες της σοφιστικής που σχετικοποιεί, δήθεν, όλες τις θεμελιωμένες αξίες, ξεχνώντας βέβαια πως η ρήση πάντων χρημάτων μέτρον ἄνθρωπος θα μπορούσε δικαίως να θεωρηθεί ως το θεμέλιο του σύγχρονου ανθρωπισμού. Στις σημερινές συνθήκες μιας οικονομικής κρίσης που σαρώνει σαν θύελλα τον κόσμο μας, ο άνθρωπος ως «μέτρον» όλων των πραγμάτων είναι, τάχα, μια παρωχημένη ιδέα;

Τον είπαν «μισογόνη», προσπαθώντας να του φορτώσουν την παιδοκτονία μιας Μήδειας ή την (παραλίγο) μοιχεία μιας Φαίδρας, ίσως και την (κατόπιν εξαναγκασμού;) θυσία μιας Ιφιγένειας, ή την αυθάδεια και τον ζιπασμό μιας εκπάγλου καλλονής Ελένης. Όμως σήμερα, που οι μετανάστες (ή τα κουφάρια τους...) πλημμυρίζουν το Αιγαίο, σήμερα που η «παγκοσμιοποίηση» γέμισε τη χώρα μας με ξεριζωμένους, σαν εκείνους τους Έλληνες που έφτασαν κάποτε, ξεριζωμένοι και αυτοεξόριστοι στην φιλόξενη, τότε, Γαλλία, σήμερα που ο κόσμος είναι θεωρητικά ανοιχτός, θυμόμαστε άραγε πως η ηρωική και τρομερή Μήδεια, η ειδικής παιδοκτόνος, είναι συνάμα μια ξένη, μια *βάρβαρη*, που αρνείται να συμβιβαστεί με την εξουσία ενός βασιλιά, με την προδοσία του ίδιου της του άνδρα που προτιμάει μια κορίνθια (ελληνίδα, ντόπια, όχι πια ξένη) πριγκίπισσα; Θυμόμαστε άραγε πως αυτή, η εξόριστη, που υφίσταται ούτε λίγο ούτε πολύ μια απέλαση από την Κόρινθο, δίνει μαθήματα αξιοπρέπειας σε έναν «πραγματιστή» (δηλαδή στην ουσία συμβιβασμένο) Ιάσωνα;

Όσο για την Φαίδρα, που δεν παύει να επιζητά το «γυναικείον κλέος», αυτόν τον απαγορευμένο καρπό που προσφέρεται αφειδώς στους άνδρες ήρωες και πολεμιστές, είναι θύμα μιας επονεϊδιστής διαβολής, που την οδηγεί στην αυτοκτονία. Και η νεαρή Ιφιγένεια, που η θυσία της απαιτείται, τάχα, από μιαν αμείλικτη Αρτεμη, δεν κάνει τίποτα άλλο από το να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων, τόσο ψηλά που ούτε ο στρατάρχης Αγαμέμνων, ο πατέρας της, ούτε ο ήρωας Αχιλλέας δεν διανοούνται να σταθούν: μια ελεύθερη ψυχή αρνείται την αφάνεια μιας ταπεινωτικής, αλλά κοινωνικά αποδεκτης και ήσυχης ζωής. Τρεις μήνες μετά τον συγκλονιστικό ξεσηκωμό της νεολαίας στην πατρίδα μας, τα ερωτήματα που θέτει τόσο η Ιφιγένεια, όσο και τα άλλα νέα παιδιά, ο θηβαίος Μενοίκας ή η τρωαδίτισσα Πολυξένη, εθελούσια ευριπίδεια θύματα του 5ου αι. π.Χ., είναι απερίγραπτα επίκαιρα: μια κοινωνία που θέλει τους νέους πειθήνια όργανα του καταναλωτισμού και της ανούσιας τηλεοπτικής πλύσης εγκεφάλου, μια κοινωνία που προσφέρει στους νέους την σκοτεινή προοπτική της «ελαστικής εργασίας» ή μάλλον της «ελαστικής ανεργίας» προσπαθώντας να τους αποκομίσει με ξεροκόμματα, είναι τάχα τόσο ελκυστική για το χτίσιμο του μέλλοντος;

Σε έναν κόσμο που μαστίζεται από πολέμους, όπου τα ερείπια της Γάζας καπνίζουν ακόμα και το αίμα των θυμάτων δεν έχει καλά-καλά στεγνώσει, σε έναν κόσμο, σε μια Γαλλία που ετοιμάζεται για νέα κατορθώματα στα πλαίσια της επανένταξης της στο στρατιωτικό NATO (οι Γάλλοι φίλοι μας καλό θα ήταν να ρωτήσουν τι καλό είδαν η Ελλάδα και η Κύπρος από τον οργανισμό αυτό, που τάχα προορίζεται για την άμυνα και την προστασία μας...), τα λόγια που ο Ευριπίδης βάζει στο στόμα του Χορού της Ελένης ακούγονται τραγικά επίκαιρα. Ας τα ξαναφέρουμε στη μνήμη μας, αναλογιζόμενοι τη μάχη που μπορούμε, ο καθένας μας χωριστά και όλοι μαζί, να δώσουμε για την ειρήνη:

« Ἄφρονες ὅσοι τὰς ἀρετὰς πολέμῳ
λόγχαισί τ' ἄλκαίου δορὸς
κτῶσθε πόνους ἀμαθῶς θνατῶν καταπαυόμενοι
εἰ γὰρ ἄμιλλα κρινεῖ νιν
αἵματος, οὐποτ' ἔρις λείπει κατ' ἀνθρώπων πόλεις» (1151-1157).

«Έχετε τα λογικά χαμένα, όσοι κατακτάτε τις αρετές με τον πόλεμο και την αιχμή του κραταιού σας δόρατος, νομίζοντας, μέσα στην άγνοιά σας, πως έτσι κάνετε να πάνουν οι δυστυχίες των θνητών· διότι αν είναι η άμιλλα για το χαμένο αίμα που θα αποφασίσει για τις τύχες τους, ποτέ η έριδα δεν θα εγκαταλείψει τις πόλεις των ανθρώπων».

Ντίνα Μπακαλέξη, φιλόλογος στο CNRS

4. Έλληνες κατά του απαρτχάιντ στη Νότια Αφρική

Οι Έλληνες βρέθηκαν στη Νότια Αφρική ήδη από τα τέλη του 19^{ου} αιώνα, στην πλειοψηφία τους σαν ναυτεργάτες, εργάτες γής, ορυχείων και βιομηχανίας, αργότερα στον 20^ο αιώνα πολλά από τα παιδιά τους βρέθηκαν στα μεσαία στρώματα, στους διανοούμενους και μερικοί στη μεγαλοαστική τάξη, έμποροι ή ιδιοκτήτες γης και επιχειρήσεων. Η Κοινότητά τους συγκροτήθηκε μαζικά στην περίοδο 1920-30, ο αριθμός τους έφτασε μέχρι και τις 100.000. Σήμερα παραμένουν εκεί περίπου 50.000 Έλληνες 1^{ης}, 2^{ης} και 3^{ης} γενιάς, δηλαδή η μεγαλύτερη κοινότητα της Αφρικής. Μερικοί από αυτούς έπαιξαν σημαντικό πολιτικό ρόλο, ιδιαίτερα στην περίοδο 1948-1994, γνωστή ανά την υφήλο ως περίοδος του απαρτχάιντ. Σήμερα θα αναφερθούμε σε 3 πρόσωπα :

Ο Δημήτρης Τσαφέντας

Γεννημένος στις 14 Ιανουαρίου 1918 από τον Κρητικό Μιχάλη Τσαφαντάκη και την ντόπια Αμύλια Βύλιανς, μεγαλώνει με τη γιαγιά του, Κατερίνα, στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Στην εφηβεία δουλεύει ως εργάτης και βρίσκεται οργανωμένος στο κομμουνιστικό κόμμα ΝΑ. Στην ενηλικίωση ξεκινά -ως ναυτεργάτης- τα ταξίδια του, που θα κρατήσουν 20 ολόκληρα χρόνια μέχρι τον Καναδά, Γερμανία, Πορτογαλία, Ολλανδία, Παλαιστίνη, με σταθμό την Τουρκία, όπου δούλεψε και ως καθηγητής ξένων γλωσσών στην Άγκυρα, αφού μιλούσε άπταιστα περισσότερες από οκτώ γλώσσες, αλλά και την Ελλάδα, όπου έζησε μόνο δύο χρόνια, αλλά την κουβάλησε στην ψυχή του μια ζωή. Στην Αφρική γυρίζει στις αρχές του 1960 και γνωρίζει στο Κέηπ Τάουν μια οικογένεια μαύρων. Ζητά στο διαβατήριό του να δηλωθεί μαύρος αντι μιγάς, για να μπορέσει να παντρευτεί την κόρη τους. Το καθεστώς του το αρνείται.

Την ίδια περίοδο πιάνει δουλειά στην βουλή. Πως μήκε ένας μιγάς σε ένα χώρο, όπου μόνο λευκοί μπορούσαν; Μα μιλούσε 8 γλώσσες, λένε. Στις 14:30 την 6/9/1966 κατάφερε 4 θανατηφόρες μαχαιριές στον πρωθυπουργό της χώρας Φερβούντ, μέσα στο Κοινοβούλιο. Δίκη δεν έγινε ποτέ. Η προπαγάνδα είχε συμφέρον να δηλώσει ότι μόνο ένας τρελλός μπορούσε να είναι ενάντια στον αρχιτέκτονα του απαρτχάιντ. Μεταφέρθηκε στις φυλακές ασφαλείας της Πραιτώρια. Εκεί βασανίζεται πολλές φορές την μέρα, ακούει και βλέπει να κρεμούν κρατούμενους. Γνωρίζεται με τον καταδικασμένο για δράση κατά του απαρτχάιντ Αλέξη Μουμπάρη και του λέει σε μια ανάπαυλα από τα βασανιστήρια "τον σκότωσα τον νταή τους". Ο Μαντέλα γίνεται πρόεδρος το 1994, τον βγάζει από τη φυλακή και τον βάζει σε ψυχιατρείο. Λιγστοί περνούν να τον δουν. Ακόμη πιο λίγοι, τέσσερις Έλληνες και τρεις ντόπιοι, τον συνοδεύουν στην τελευταία του κατοικία στις 10/10/1999. Ακόμη και σήμερα δεν υπάρχει τάφος, παρά μόνο μια πέτρα στο σημείο που είναι θαμμένος. Οι Αρμόδιος και Αριστογείτων, τυρρανοκτόνοι του Πεισιστρατιδή Ιππαρχου -αδελφού του τυρράνου Ιππία , 514 π.χ - είχαν καλύτερη τύχη στην Αρχαία Αθήνα.

Ο Γιώργος Μπίζος

Ο ίδιος ο Γιώργος Μπίζος, παρουσίασε με λίγες λέξεις, σε μιά από τις πολλές εκδηλώσεις που έγιναν τα τελευταία χρόνια προς τιμήν του, την πολύχρονη σταδιοδρομία του ως εξής:

«Γεννήθηκα το 1928 στο Βασιλίτσι, ένα μικρό χωριό κοντά στην Καλαμάτα. Το 1941 μαζί με τον πατέρα μου προσπαθήσαμε να φυγαδεύσουμε Νεοζηλανδούς στρατιώτες στην Κρήτη. Τελικά, μας περισυνέλεξε ένα βρετανικό πλοίο, που αργότερα μας άφησε στην Αλεξάνδρεια. Από την Αλεξάνδρεια βρεθήκαμε πρόσφυγες στη Νότιο Αφρική και συγκεκριμένα στο Ντέρμπαν . Από εκεί με τραίνο στο Γιοχάνεσμπουργκ. Άρρησα να πάω σχολείο γιατί δεν μιλούσα αγγλικά ούτε αφρικανικά. Μια μέρα με είδε μια Εβραία δασκάλα στο μακάλικό που δούλευα και με πήρε μαζί της στο σχολείο. Ήμουν από τους πρωτεργάτες για την ίδρυση του ελληνικού σχολείου ΣΑΧΕΤΙ στο Γιοχάνεσμπουργκ, του πρώτου σχολείου που δέχθηκε και αυτόχθονες μαθητές.

Υπερασπίστηκα σε δίκες, εκτός από τον Μαντέλα, τον Στηβ Μπίκο * -που δολοφονήθηκε στη φυλακή το 1977 σ.σ-, την οικογένεια του Κρις Χάνι - ΓΓ του ΚΚΝΑ που δολοφονήθηκε το 1993 σ.σ - και άλλους αγωνιστές κατά του απαρτχάιντ, ενώ ήμουν ο δικηγόρος της Γουνίνι Μαντέλα σε τουλάχιστον 20 δίκες.

Οι δυο γιοι μου είναι γιατροί και ο τρίτος μηχανικός. Κανένας δεν ακολούθησε το επάγγελμά μου, μάλλον γιατί έβλεπαν ότι ο πατέρας τους δεν έβγαζε αρκετά χρήματα. »

Ο Γιώργος Μπίζος, ζει στη ΝΑ και είναι ακόμη « αμετανόητος », παρέχει αφιλοκερδώς τις νομικές του υπηρεσίες στους μη έχοντες, μαύρους και άσπρους εργαζόμενους, θύματα αυθαιρεσίας και συνθηκών εργασίας .

* Ο θάνατος του Στηβ Μπίκο, ηγέτη του κινήματος της νεολαίας, οδήγησε τον ΟΗΕ, ως τότε θεατή, στην επιβολή του εμπάργκο ενάντια στη ΝΑ.

Ο Αλέξανδρος Μουμπάρης

Γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου. Χιώτης στην καταγωγή. Πολυταξιδεμένος, σπούδασε Πληροφορική και μετέχει ενεργά στον αγώνα ενάντια στο απαρτχάιντ σαν μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος ΝΑ και του ένοπλου τμήματος (Umkhonto we Sizwe). Κάνει πολλά ταξίδια με μυστικές αποστολές από Ευρώπη προς ΝΑ, σε μιά απο αυτές συλλαμβάνεται το 1972 – με τη γυναίκα του Marie-José - βασανίζεται και καταδικάζεται σε 13 χρόνια κάθειρξη. Η γυναίκα του αποφυλακίζεται λόγω εγγυμοσύνης και απελευνεται στη Γαλλία. Ο Μουμπάρης οργανώνει μαζί με μια μικρή ομάδα καταδικασμένων, μετά από 7 χρόνια κάθειρξης, την περίφημη απόδραση από τις φυλακές υψίστης ασφαλείας και φθάνει στη Σουάζιλαντ ...με τα πόδια -220 χλμ - περπατώντας μόνο τη νύχτα ανάμεσα στα δίχτυα που είχε απλώσει η Πραιτώρια για να τους συλλάβει. Από κει τον αναλαμβάνει η ANC και τον πηγαίνει διαδοχικά σε Μοζαμβίκη, Αγκόλα, Ζάμβια, Ταγκανίκα και φυγαδεύεται τελικά στο Παρίσι το 1980, όπου ζει μέχρι σήμερα. Είναι εδώ και 25 χρόνια μέλος της Κοινότητάς μας. Εξακολουθεί την πολιτική του δράση και είναι ενεργός υποστηρικτής των απελευθερωτικών κινήματων. Εκδίδει ένα μηνιαίο πολιτικό ενημερωτικό έντυπο (*εκδήλωση στην Κοινότητα την Τετάρτη 08/04/2009 - 7 μ.μ.*)

Χρήστος Τράκας, αντιπρόεδρος

5. Légende du mont Pentadáktylos de Chypre

Il y eut autrefois un combat singulier terrible entre un Sarrasin géant et le vaillant Dighénis Akritas. Le Sarrasin fut vaincu. Fuyant son adversaire et pour sauver sa vie le Sarrasin sauta dans une embarcation et vogua vers Chypre pour, de là, passer ensuite en Syrie.

Dighénis Akritas, qui le poursuivait, débarqua à Kérynia. Il trouva les grandes traces des pas du Sarrasin et les suivit. Au moment où Dighénis Akritas allait rattraper le colosse qu'il avait déjà terrassé en Anatolie, il vit que se dressait devant lui une haute montagne. Elle n'était pas pierreuse mais molle comme de la pâte à pain. Dighénis Akritas n'arrivait pas à progresser pour la franchir, parce que ses pieds s'enfonçaient dans la glaise.

Au prix d'un grand et vigoureux effort, il tendit le bras et attrapa dans sa main la cime de cet obstacle. S'agrippant à ce sommet, il fit un bond titanesque, passant ainsi de Kérynia à Kythréa par-dessus l'obstacle. La montagne de glaise devint alors montagne de roc, et garde depuis lors la grand empreinte de la vaste main du héros.

Et c'est ainsi, qu'en souvenir du preux, que cette montagne de l'île de Chypre, s'appelle toujours la « Montagne aux cinq doigts », Pentadáktylos...

Thomas Efthymiou

PS : La montagne aux cinq doigts-Pentadáktylos est maintenant dans la zone qu'occupe l'armée d'invasion turque (35 000 hommes) au nord de l'île d'Aprhodite. Un autre Dighénis est inhumé à Léméssos-Limassol.

Ο θρύλος του όρους Πενταδακτύλου της Κύπρου.

Μιά φορά κι έναν καιρόν έγινε μία τρομερή μονομαχία μεταξύ ενός σαρακηνού γίγαντος και του ευτόλιμου Διγενή Ακρίτα. Ο Σαρακηνός ενίκηθηκε. Προσπαθών να διαφύγει από τον αντίπαλό του για να σώσει την ζωή του επήδηξε σε ένα πλοιάριον, και αρμένισε για την Κύπρον, για μετά, από εκεί να πάγει στην Συρίαν.

Ο Διγενής, κυνηγώντας τον, απεβίβασθη στην Κερύνεια. Ευρήκε τα φαρδιά ίχνη των βημάτων του Σαρακηνού και τα ηκολούθησε. Την στιγμήν που θελά φθάσει τον κολοσσόν που είχε νικήσει στην Μικρά Ασία, είδε να υψώνεται εμπρός του ένα μεγάλο βουνό. Δεν ήτον πέτρινον αλλά μαλακό σαν το ζυμάρι. Ο Διγενής Ακρίτας δεν κατάφερνε να προχωρήσει να το περάσει, διότι τα πόδια του εβούλιαζαν μες τον πηλόν.

Έβαλε τα δύνατα δυνατά του σε μιά ακμαία προσπάθεια, άπλωσε το χέρι του και άρπαξε στην παλάμην του την κορυφήν του εμποδίου του. Εγραπάτζωσε την βουνοκορφήν και την ανεπήδησεν από την Κερύνειαν στην Κυθρέαν. Το πηλόβουνον έγινε πέτρινον και από τότε εκράτησε το φαρδύ σημάδι του μεγάλου χεριού του ήρωος.

Και έτσι, στην μνήμην του γενναίου, το βουνό της νήσου Κύπρου, εξακολουθεί να ονομάζεται το βουνό με τα πέντε δάκτυλα, ο Πενταδάκτυλος.

Θωμάς Δ Ευθυμιού

ΥΓ. Ο Πενταδάκτυλος βρίσκεται στα βόρεια μέρη της νήσου της Αφροδίτης που κατέχει ο τουρκικός στρατός εισβολής με 35 000 οπλίτες. Ένας άλλος Διγενής ενταφιάσθηκε στην Λεμεσόν.

6. Réunions du CA

PROCÈS VERBAL DU CONSEIL D'ADMINISTRATION STATUTAIRE DU 30 JANVIER 2009

Présents : ANASTASSOPOULOS Sakis ,DAVAS Pierre, DOULKERIDIS Hélène, DOVAS Asterios, EFTHYMIU Thomas, GORTSILAS Antonios, GRAIKOS Nikos, GIOVANOPOULOS Thomas, JANVIER

Evelyne, KATSIANAKOS Magdalini, KATSONIS Konstantinos, KOTZATAPANIS Georges, PAPASTEFANAKIS Georges, SKANDALI Théodore, SPATHIS Nikos, STERGIOU Fotis, TRAKAS Christos, TSAPATSARIS Fivos, TSILIKAS Evangelos

Excusé : MELODIAS Pavlos, **Absent :** Lang-Papadias Andreas

Ordre du jour

1. Lecture du procès verbal du 04 décembre 2008
2. Rapport sur les fêtes : arbre de Noël, dîner du 30 décembre 2008, Vassilopita.
3. Préparation de la Fête Nationale du 25 mars 2009
4. Préparation de l'Assemblée générale statutaire annuelle de 2009.
5. État des comptes.
6. Programme culturel et budget de mars-avril et mai 2009.
7. Questions diverses

Monsieur Thomas Efthymiou ouvre la séance à 20 heures.

1 / Lecture du procès verbal du Conseil d'administration du 04 décembre 2008.

Le procès verbal a été approuvé à l'unanimité des conseillers présents.

2/ Rapport sur les fêtes : arbre de Noël, dîner du 30 décembre 2008, Vassilopita.

- L'arbre de Noël du 14 décembre s'est bien déroulé en présence de nombreux parents et enfants. Cette fête de Noël fut très appréciée de tous, en particulier des enfants ravis de recevoir des cadeaux du Père Noël. De nombreux conseillers ont participé à cette fête.

- Le dîner du 30 décembre 2008 s'est également bien déroulé. Par rapport à l'année précédente, le nombre de participants fut moins important. L'organisation était excellente et les personnes présentes étaient très satisfaites de cette soirée. **Ce dîner a été offert par la société PELOPS de M. Vassilis Moutevélis, la société EPSILON DISTRIBUTION de Georges Papakirikos et le traiteur MAVROMMATIS.**

- La Vassilopita a eu lieu le dimanche 18 janvier 2009 à la Maison de la Grèce en présence de nombreuses personnes, membres et amis de notre communauté, associations et officiels. Le Président M. Efthymiou a présenté ses vœux au nom de notre Conseil. Ont pris la parole également, le président de la Communauté chypriote, les représentants des états grec et chypriote et de l'église orthodoxe grecque.

3/ Préparation de la Fête Nationale du 25 mars 2009

La salle Rossini a été réservée pour le dimanche 22 mars 2009 de 18h à 21h.

En ce qui concerne le programme de la fête :

- Mme Alkistis SOFOU, historienne et membre de notre communauté, évoquera l'historique du 25 mars 1821. Sujet : le rôle de la presse grecque de Vienne pendant la période pré-révolutionnaire.

- Le reste du programme sera établi par les enseignants des écoles grecques. Pendant la discussion, les conseillers Anastassopoulos, Gortsilas, Katsonis, Kotzatapanis, Tsapasaris et Stergiou ont quitté la salle à 20 h 40.

- Hommage à Adamadios Korais :

Une gerbe de fleurs sera déposée sur son tombeau au cimetière du Montparnasse. Cet homme de lettres, poète et écrivain grec était un exemple pour la Nation Grecque. La dépose de la gerbe est prévue à 16 heures, le 22 mars 2009.

4/ Préparation de l'Assemblée générale statutaire annuelle de 2009

La date retenue est le samedi 28 mars 2009 à la Maison de Grèce.

Dans le cas où le quorum ne serait pas atteint, la date du dimanche 5 avril est déjà retenue. Les contrôleurs des comptes M. Panos Panayotopoulos et M. Dionyssios Tragianidis et Mme Fragopoulou seront convoqués par la trésorière avant l'assemblée générale pour le contrôle des comptes.

5/ État des comptes établi par Evelyne Janvier.

Le solde en fin 2008 est créditeur et s'élève à 20500 €

6/ Programme culturel et budget de mars avril et mai 2009.

- Une première soirée parmi d'autres, sera consacrée au poète Yannis Ritsos selon la disponibilité de la Maison de la Grèce. Présentation de deux recueils édités récemment « Erotica » et « Les temps pierreux »

- Une soirée hommage à Jacques Lacarrière avec textes et musiciens.
- Projection d'un film et débat sur la participation des Grecs à la lutte contre l'apartheid en Afrique du sud.
- Une conférence scientifique par Sifis Sifakis éminent informaticien grec, directeur de recherche au CNRS (Grenoble) qui a reçu le prix mondial d'informatique Turig en février 2008.

L'ordre du jour étant épuisé et personne ne demandant la parole, le Président clôture la séance à 23 Heures.

Le Président : EFTHYMIOU Thomas

Le secrétaire général : TSILIKAS Evangelos

7. Activités de la Communauté

1. Dimanche 22 mars 2009, de 18h à 21h, Salle ROSSINI-Mairie du 9e arr.

Commémoration du 25 Mars 1821 avec les Écoles grecques de Paris.

Mme Alkistis SOFOU, historienne, Dr de Paris 4-Sorbonne, ouvrira la soirée sur le sujet :
« La presse pré-révolutionnaire grecque à Vienne, 1791-1821 ».

2. Samedi 28 mars 2009, de 19h à 21h, Soirée Yannis RITSOS

Maison de la Grèce, 9 rue Mesnil Paris XVI (Me Victor Hugo)

La Communauté Hellénique de Paris et des environs, avec le soutien des **Amis de la Grèce et de Chypre**, et de **Phonie-Graphie**, Association pour la promotion du grec moderne en France ont le plaisir de vous inviter à la première manifestation de l'année en hommage au poète Yannis Ritsos dont 2009 marque le centième anniversaire de sa naissance.

A cette occasion, les deux éditeurs des plus récentes traductions de recueils du poète présenteront :

- *Erotika* (Τά Ερωτικά), ErosOnyx Editions, 2009
- *Temps pierreux* (Πέτρινος Χρόνος), Ypsilon éditeur, 2008

Seront présents les deux traducteurs de ces recueils, Anne Personnaz et Pascal Neveu, avec qui pourra s'engager un débat. Seront lus dans un deuxième temps en grec et en français des poèmes extraits de ces deux recueils.

Nous vous convions pour clore la soirée au vin de l'amitié. Des exemplaires des *Temps pierreux* et d'*Erotika* seront disponibles à la vente à cette soirée.

« [...] Dans son oeuvre, Ritsos puise à la fois dans les profondeurs du temps et dans l'étendue du champ social, dans le visible et l'invisible. [...] »

(Le poète) a concilié sa participation aux grands combats de notre époque avec sa perception toute personnelle du monde et la quête du sens de l'existence. [...]

[...] Si militer pour un monde meilleur signifie se soucier aussi de l'infiniment petit, qu'est la vie intime de l'homme, le poète de *La quatrième dimension* nous donne avec *Erotika* un magnifique exemple.

La notion d'historicité perçue comme une prise de conscience du parcours de l'humanité et comme acceptation de la responsabilité personnelle de chaque homme en tant que citoyen, est omniprésente dans cette oeuvre.

[...] Ritsos se montre de nouveau visionnaire. Il sait qu'une nouvelle force sera à l'oeuvre pour continuer le combat, une force résolument humaniste qui respectera l'homme dans ce qu'il a de plus beau : sa capacité d'aimer. [...]

[...] Il nous semble l'entendre dire que le salut ne viendra pas des seules luttes sociales mais, avant tout, de l'amour sensuel de la vie. »

(Extrait de l'avant-propos de Nikos Graikos à *Erotika*)

3. **Vendredi 27 Mars 2009 de 19h-21h, Promenade en Grèce avec Jacques Lacarrière**

Hommage à Jacques Lacarrière, par *Sylviane Lacarrière et la musique de Nikos Syros et Menelaos Evgeniadis*.

Entrée libre, nombre de places limité / Verre de l'amitié après le spectacle.

4. **Mercredi 08/04/2009 – 19h à 21h : Projection de documents sur D. Tsafentas et l'apartheid.**

Prendront la parole : *Alexandre et Marie-José Moumbaris* prisonniers en Afrique du Sud en cette période / Maison de la Grèce, 9 rue Mesnil Paris XVI (M° Victor Hugo) – Voir article 4.

5. **Mercredi 29/04/2009 – 19h-21h : Conférence de Sifis Sifakis (en français)**

« Le progrès de l'informatique et son impact sur la société »

Το βραβείο Turing στον τομέα της Πληροφορικής, το οποίο αντιστοιχεί σε βραβείο Νόμπελ (λόγω απουσίας Νόμπελ στο συγκεκριμένο επιστημονικό πεδίο), πήρε το 2008 ο Έλληνας ερευνητής Ιωσήφ Σηφάκης, μαζί με τους Αμερικανούς ερευνητές Εντμουντ Κλαρκ και Αλεν Εμερσον. Αντικείμενο βράβευσης ήταν η πρόοδος στην τεχνολογία επαλήθευσης συστημάτων πληροφορικής. Τα ερευνητικά αποτελέσματα από αυτή την ενασχόληση βρίσκουν πολλές εφαρμογές στη βιομηχανία σε κρίσιμα συστήματα αυτόματου ελέγχου και κρυπτογραφικών αλγορίθμων που εφαρμόζονται σε αεροπλάνα, σε τηλεπικοινωνίες, στο Διάστημα, στην αυτοκινητοβιομηχανία κ.λπ.

Ο Ιωσήφ Σηφάκης γεννήθηκε το 1946 και μεγάλωσε στην πόλη του Ηρακλείου, φοίτησε στο Καπετανάκειο Λύκειο και μετά πέρασε στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο στη Σχολή Ηλεκτρολόγων-Μηχανολόγων. Ασχολήθηκε στο Πολυτεχνείο με τα εφαρμοσμένα μαθηματικά και αργότερα μετέβη στη Γαλλία, όπου με γαλλική υποτροφία σπούδασε Πληροφορική. Σήμερα είναι διευθυντής έρευνας στο CNRS και ιδρυτής του εργαστηρίου Verimag στην Γκρενόμπλ της Γαλλίας.

Η Κοινότητα έχει την τιμή να υποδεχθεί το διαπρεπή έλληνα επιστήμονα για πρώτη φορά στο Παρίσι.

8. Activités d'autres associations

* **Samedi 14/03/2009, 20h , Lykion Ellinidon, pour ses 20 ans à Paris**

« Un voyage dansant de Chypre aux îles grecques et à Marseille »

Grande salle de l'UNESCO / 127, av de Suffren 75015 Paris / Métro Ségur
Réservations au 06.13.73.71.09 et / ou au 06.12.68.99.12 / contact@lykion-paris.com

* **Lundi 30 mars 2009 à 19h précises, Récital de piano d'Evelyne FRESINSKY**

Les Trésors de la Musique Grecque

1ère partie: les compositeurs préférés, Hatzidakis, Hatzinasios, Hatzis, Ignatiadis, Korkolis, Kouyioumtzis, Moutsis, Plessas, Spanos, Spanoudakis, Théodorakis, Xarhakos

2ème partie: les thèmes favoris, les célèbres rétros de la Belle Epoque avec Souyioul et quelques inoubliables musiques de films

Chez Richard LABORIER (ZIGLOO), www.zigloo.eu / 64 rue de Rochechouart (1er étage esc sous la voûte) 75009 PARIS (Mo Anvers ligne 2, bus 30, 54) / Nombre de places limitées : merci de confirmer votre présence par tél : **06 86 26 33 88** ou par mail : zigloo.art@gmail.com
Entrée libre - Verre de l'amitié

9. Livres

« Carnets de garde », de Spyros TSOVILIS, Collection Ecritures

L'auteur transpose dans ce récit, sur fond de paysages hellènes, une expérience militaire au pays de ses aïeux.

La lumière omniprésente, la beauté des lieux et des paysages, le portrait de quelques êtres marquants et une culture populaire encore vivante contrastent avec la réalité de certains maux caractéristiques de la société grecque, si bien dévoilés, voire parfois forgés, lors du service militaire, tels que l'intolérance, le nationalisme et la corruption. « Le service militaire, dit-il, ne fait pas de vous un homme, il fait de vous l'homme qu'il veut ».

Sur ces sentiers grecs escarpés et au fil des gardes, on lira le cheminement intellectuel d'un jeune homme qui souhaite se libérer et voir ses contemporains délivrés des idéologies et doctrines nationales tout en cherchant à nommer et dénombrer ce qui vaut la peine d'être vécu ensemble.

Spyros Tsovilis est né à Paris en 1971. Il a occupé différents postes au sein du Conseil de l'Europe, notamment, dans le domaine de la coopération juridique et la lutte contre la corruption. Il y a deux ans, un accident interrompt brutalement « le cours normal des choses ». Depuis lors, l'écriture participe à la reconstruction d'une vie nouvelle. Il publie là son premier roman.

Commande : à votre libraire ou à L'HARMATTAN, 7 rue de l'École Polytechnique, 75005 Paris / 300 pages, 20 Euros

10. Courrier des lecteurs

Le DELTIO inaugure sa rubrique « courrier », nous espérons recevoir du courrier avec des critiques constructives, des suggestions et des propositions concrètes pour améliorer notre présence en IDF et au delà. Nous vous demandons d'éviter des propos diffamatoires, afin de maintenir un climat fraternel et solidaire dans notre Communauté.

Επιστολή των Τάκη Στάβερη - Λάμπρου Τσελίκα

Εκ μέρους της οργάνωσης Ελλήνων Αντιστασιακών στη Γαλλία, εκφράζουμε την έντονη διαμαρτυρία μας για την ουσία και τον τρόπο με τον οποίο παρουσίασε την επέτειο της εθνικής μας γιορτής της 28^{ης} Οκτωβρίου, ο πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Παρισιού.

- Πέρα από τις φαντασιώσεις και τα λιβανίσματα για τον στυγνό δικτάτορα Μεταξά, ο ομιλητής αγνόησε ότι το ΟΧΙ στον Μουσολίνι το είπε ο Ελληνικός λαός και το απέδειξε έμπρακτα στο Μέτωπο της Αλβανίας. Επίσης παρέλειψε να αναφερθεί στο έπος της Εθνικής μας Αντίστασης κατά τη διάρκεια της τετράχρονης τριπλής κατοχής, όταν ο λαός μας αναδείχθηκε αντάξιος των ηρώων του 1821.

- Είναι αλήθεια ότι η Ελλάδα είναι η μόνη χώρα στην Ευρώπη όπου η Εθνική Αντίσταση αντί να τιμηθεί για τις θυσίες και την προσφορά της, διώχθηκε και αγνοείται εδώ και πάνω από εξήντα χρόνια και δεν έχει θέση ακόμη και στα σχολεία.

- Για αυτούς τους λόγους είναι καιρός να αποκατασταθεί η αλήθεια, τουλάχιστον στην Κοινότητά μας, ώστε να δικαιωθούν οι θυσίες και οι αγώνες του λαού μας.

Τάκης Στάβερης - Λάμπρος Τσελίκας

11. Γενική Συνέλευση /Assemblée Générale

**Σάββατο 28 Μαρτίου 2009 – 4.30 μ.μ : Γενική Συνέλευση της Κοινότητας.
Samedi 28 mars 2009-16h30 : Assemblée générale de la Communauté.**

**Κυριακή 5 Απριλίου 2008 – 4.30 μ.μ : Γενική Συνέλευση της Κοινότητας.
Dimanche 5 Avril 2008-16h30: Assemblée générale de la Communauté.**

2^η σύγκληση σε περίπτωση μη απαρτίας της 1^{ης} -2ème convocation si quorum non atteint à la première.

Article 41 de nos statuts, votés en 2003 :

Les décisions de l'Assemblée Générale seront valables (sauf ce qui est dit aux articles 47 et 49) **si la moitié** au moins des membres qui ont payé leurs cotisations est présente. Si ce quorum n'est pas atteint, l'Assemblée sera réunie à nouveau, sous quinzaine, et elle pourra prendre valablement ses décisions, si le **cinquième** au moins des membres qui ont payé leurs cotisations, est présent.

Περιεγόμενα-Sommaire

1. Adamantios Korais
2. Η δολοφονία του Οδυσσέα Ανδρούτσου
3. Πρόσωπο : Εύριπίδης 'Αθηναῖος
4. Ελληνες κατά του απορτχάνιντ στη Νότια Αφρική
5. La legende du mont Pentadactylos de Chypre
6. Réunion du Conseil d'administration
7. Activités de la Communauté
8. Activités d'autres associations
9. Livres
10. Courrier des lecteurs
11. Γενική Συνέλευση – Assemblée Générale

ENVOYEZ VOS COTISATIONS 2009 À LA COMMUNAUTÉ :

Elle en a besoin pour ses manifestations et l'avance des frais des Ecoles.

1er adulte de la famille : 16 € chaque autre membre de la même famille 8 €- Retraités 8 €

Chèque bancaire à l'ordre de « Communauté hellénique de Paris »

Faites nous connaître votre adresse email : vous serez informé des manifestations communautaires, artistiques, sportives, fêtes, rencontres, autres associations, etc. Vous recevrez « το δελτίο » par courriel (excellente économie de délai, mise en enveloppes, timbres etc., pour la Communauté, dont toute activité est bénévole...). Les publicités (blocs, annonces, ou « numéro du Deltio offert par... ») sont les bienvenues.

το δελτίο

Στο δελτίο αυτό συνεργάστηκαν οι :

N. Γραικός, Θ. Ευθυμίου, Μπακαλέξη Ντίνα, Χ. Τράκας, Ε. Τσιλίκας

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο είναι ο πρόεδρος της Κοινότητας , Θ. Δ. Ευθυμίου.

Le président de la Communauté, Thomas Efthymiou est le responsable légal de la publication.

Communauté hellénique : 9, rue Mesnil, 75 116 Paris -Tel: 01 47 04 67 89

Email: list.chpe@gmail.com